

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 392/2018
29.03.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 2035/16 од 17.10.2017. године и Основног суда у Крагујевцу Кв 1048/17 од 31.01.2018. године, у седници већа одржаној 29.03.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 2035/16 од 17.10.2017. године и Основног суда у Крагујевцу Кв 1048/17 од 31.01.2018. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 2035/16 од 17.10.2017. године, утврђени су трошкови окривљеном АА на име одбране од стране изабраног браниоца адвоката Милије Анђелића, те је обавезана Република Србија, Основно јавно тужилаштво у Крагујевцу, да АА исплати износ од 78.750,00 динара, на жиро рачун ближе наведен у изреци решења, у року од 60 дана од дана правноснажности наведеног решења, а из буџетских средстава тужилаштва.

Решењем Основног суда у Крагујевцу Кв 1048/17 од 31.01.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, изјављена против решења Основног јавног тужиоца у Крагујевцу Кт 2035/16 од 17.10.2017. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Милија Анђелић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд, преиначи побијана решења и поред досуђених трошкова кривичног поступка, окривљеном досуди и законску затезну камату.

Врховни касациони суд је на доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је суд одлучујући о трошковима поступка, повредио закон на штету окривљеног, јер му поред досуђених трошкова, није досудио и законску затезну камату од дана доношења решења до коначне исплате. У вези тога, између осталог се позива на пресуду Врховног касационог суда Кзз 814/17 од 06.09.2017. године.

Изнетим наводима, бранилац окривљеног иако формално не означава, по налажењу овог суда, исти суштински указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Међутим, како је бранилац окривљеног АА, адвокат Милија Анђелић, ове наводе захтева истицао и у жалби на побијано првостепено решење, а приликом другостепеног одлучивања, суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни другој, пасус први образложења другостепеног решења дао јасне и довољне разлоге да у конкретном случају одлуком о трошковима поступка није повређен закон на штету окривљеног, а које разлоге као правилне у свему прихвата и Врховни касациони суд, то у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих и упућује. Притом, овај суд наглашава да ниједна врста споредних давања (потраживања), па самим тим ни законска затезна камата, није регулисана одредбама ЗКП.

У вези наведеног, неосновано се бранилац позива на пресуду овог суда Кзз 814/17 од 06.09.2017. године, будући да је у том предмету реч о сасвим другој процесној ситуацији, где је Врховни касациони суд преиначио правноснажна решења о трошковима кривичног поступка, досудивши окривљеном поред побијаним решењима досуђених трошкова, и трошкове кривичног поступка на име састава жалбе, при томе не одлучујући о основаности досуђивања затезне камате од стране нижестепених судова што и није било предмет захтева за заштиту законитости, па пошто је Врховни касациони суд код одлучивања по захтеву у смислу члана 489. став 1. ЗКП везан основом, делом и правцем побијања то у наведеном предмету и није могао одлучивати о другим питањима везаним за трошкове поступка, а што у конкретном није случај.

Због наведеног, наводи браниоца окривљеног да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, од стране овог суда, оцењени су као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**